

an pœnam promissam incurrat, et quando, gloss. l. 56 per text. ibi, tit. 11 part. 3.—naturaliter tantum obligatus, si dederit fidejussorem, an fidejussor utatur ejus exceptione, et quid si dicat se ignoranter huic naturali tantum obligationi accessisse, n. 7. l. 5 tit. 12 part. 5.—principalis si est præsens prius debet conveniri, quam ejus fidejussor, et quando dicatur esse præsens, n. 1 l. 9 tit. 12 part. 5.—principalis si non sit solvendo, an et quando tunc fidejussor conveniri possit, n. 2 d. l. 9.—Et quid si reus dedit pignus creditori suo, an si postea creditor fidejussores convenierit, illi objicere possint, quod vendat prius pignus debitoris principalis, n. 5 dict. l. 9 t. 12 part. 5.—Reus principalis in quibus casibus non tenetur solvere, quod ejus fidejussor pro eo solvit, n. 1 et 2 l. 12 per text. ibi, tit. 12 part. 5.—si sit per sententiam liberatus, an illa fidejussori suo prosit; et quando, num. 4 leg. 15 tit. 12 part. 5.—si nolit uti, vel non fuit usus exceptione, an fidejussor poterit ea uti, n. 5 ibidem.—An fidejussor possit tali exceptione uti, quando obtulit se ad fidejussionem non rogatus, ibidem.—Et an reo invito possit fidejussor exceptionem opponere, ibidem.—Reus an teneatur fidejussori dare probationes ad exceptiones, quas opponere velit, num. 5 dict. l. 15.—Et an fidejussor possit à reo petere, etiam pendente lite, ut reus det sibi expensas, vel pecuniam pro expensis, ibidem.—Et quid si exceptio, quæ à principio competebat, tam reo, quam fidejussori, postea cesset in reo, ibid. in fin.—Et an fidejussor possit opponere de exceptione personali competentis personæ rei principalis tantum, ibi n. 9.—Reus principalis si moriatur, an obligatio fidejussoris extinguatur, vel adhuc duret, n. 1 l. 16 tit. 12 part. 5.—principalis an à fidejussore defendi possit in iudicio in quocumque crimine, ut ipse relevetur à pœna, num. 4 l. 18 ibid.—Et an datum reo causa transactionis repeti possit ab eo, n. 1 cum aliis ibi; l. 54 tit. 14 part. 5.—Et an acceptilatio facta reo prosit fidejussori, vel è contra, n. 1 l. 12 tit. 15 part. 2.—Reus an pendente sua accusatione criminali alium accusare possit, et qualiter hoc intelligatur, gloss. l. 4, et n. 5 l. 15 t. 1 p. 7.—si reaccusare non possit, an tunc possit iudicis officium implorare, ut crimen puniatur, n. 3 ibidem.—Et quid si prosequitur suam, vel suorum injuriam, an tunc propter hoc debeat in prima accusatione supersederi, n. 4 ibid.—Reus an possit suum accusatorem, vel alium reaccusare, quando ipse fuit jam per sententiam condemnatus, num. 8 dict. l. 4 t. 1 part. 7.—Et an possint accusationem jam inchoatam illam prosequi per se, vel per procuratorem, et an interim supersederit in executione pœnæ, ibidem.—Et an expensæ per accusatum factæ sibi per denuntiatorem solvi debeant, et quando, n. 4 et 5 l. 5 tit. 1 part. 7.—Reus an post mortem accusari, vel puniri possit gloss. l. 7 ibid. per illum text.—absolutus, vel condemnatus de crimine, an iterum accusari possit et quando, n. 1 et 2 l. 12 ibidem.—Et quid si tantum fuit per suum juramentum absolutus, an iterum accusari possit, ibid. in n. 2.—Reus si de uno delicto à pluribus accusetur, an omnibus respondere teneatur; et quid si accusaretur coram pluribus iudici-

bus, an accusatus reus iudicem eligere possit, n. 2 l. 15 per text. ibi, t. 1 part. 7.—Et an sit necessarium, quod accusatus excipiat de pluralitate accusatorum; et quid si non excipiat, an valeat processus, ibidem.—Et an iudex possit non recipere istam accusatorum pluralitatem, et quid si recepit, ibidem.—Reus, vel alius quando de uno crimine duplici pœna veniat puniendus, n. 5 l. 15 tit. 1 part. 7.—de uno accusatus, an illa accusatione pendente de aliis criminibus accusari possit, ibid. per text. ibi.—Et an respondebit secundæ accusationi priusquam prima accusatio terminata sit, n. 6 ibidem per illum text.—Reus cum ab aliquo accusatur de delicto, quæ et qualia in tali accusatione poni debeant, ut valeat, gloss. l. 14 t. 1 part. 7.—an possit petere, ut in accusatione criminali contra eum facta declaretur dies, vel hora, n. 5 ibidem.—an sit absolvendus, si libellus contra eum ineptè propositus fuit, vel an defectus illius libelli purgetur ex liquidis probationibus postea tactis, n. 6 quæst. 21. 14 t. 1 part. 7.—coram quo iudice criminaliter accusari possit ut ad respondendum arctetur, gloss. l. 15 per text. ibi, tit. 1 part. 7.—an per suam confessionem factam coram iudice incompetenti, aliàs habenti merum imperium, an videatur prorogare ejus jurisdictionem in criminalibus, n. 2 l. 15 t. 1 part. 7.—de crimine accusatus si exceptiones quas habebat, ad exclusionem iudicii non opposuit, an per hoc videatur, jurisdictionem iudicis non sui prorogare, n. 3 dict. l. 15 per text. ibi.—an in criminalibus litem contestare teneatur, et an sine litis contestatione damnari possit, n. 2 l. 16 tit. 1 part. 7.—de crimine accusatus quæ sit sub fidejussoribus relaxari debet, et quando, n. 4 et 5 dict. l. 16 per text. ibi.—de mandato Regis captus sub fidejussoribus per iudicem relaxari non debet, dict. n. 5 in fin.—Et quid in capto ad litteras requisitorias alterius iudicis, ibidem.—Reus si citatus compareat, accusator verò non, qualiter ejus contumaciam increpare possit, et quando, et in quo veniat absolvendus; et quid iudex facere debeat tunc; et alià plura vide per gloss. l. 17 per text. ibi, tit. 1 part. 7.—priusquam absolvatur, eò quod accusator ejus non comparet, prius tamen ipse accusator citari debet, et qualiter, n. 4 dict. l. 17 per text. ibi, et n. 5 ibidem.—fugiens non solum debet remitti ad iudicem loci ubi deliquit, sed etiam ad iudicem domicilii, vel prorogatæ jurisdictionis, n. 1 l. 18 per text. ibi, tit. 1 part. 7.—si post accusationem aufugiat, qualiter reduci debet, et capi possit; et alià in hoc vide per gloss. l. 18 supradict.—an et quando sine iudicis citatione ab eo capi possit, n. 2 ibidem.—an per iudicem delicti, vel qui aliàs justè cognoscit de accusatione, capi possit alterius iudicis territorio, et qualiter se in hoc habere debeat, n. 5 dict. l. 18 t. 29 p. 7.—Et quando alter iudex, quam loci delicti ad punitionem admittatur, vel non, n. 1, 2, 5, et d. l. 16, et n. 5 l. 3 t. 1 p. 7.—Reus non traditur custodiendus ante litem contestatam, et qualiter hoc intelligatur, n. 4 l. 19 t. 1 p. 7, et n. 1 l. 1 t. 29 p. 7.—de crimine accusatus, si cum suo accusatore transigat, an transactio teneat, et illum à pœna liberet, et quando, et qualiter, et an et quando crimen per hoc fateri videatur, et puniri possit; et quid

si timeat accusari, non tamen adhuc fuit accusatus, gloss. l. 22 per text. ibi, t. 1 p. 7.—Et in quibus criminibus talis transactio locum habeat, vel non, n. 3, 4 et 5 cum sequentibus ibidem.—Et an transactio facta super vulneribus extendatur ad mortem, si postea subsequatur, n. 5 dict. l. 22.—Et an in tali transactione omnium hæredum assensus requiratur, vel non, ibid. n. 6.—Et an talis transactio prosit accusato, quominus de illo delicto amplius ab alio accusari non possit, ibid. num. 11 quæst. 2.—Et an idem sit dicendum in pacto gratuito, ibid. n. 5 et 7, et n. 11 ibidem.—Et quid si aliquis accusetur de crimine adulterii, vel de raptu, an tunc sit locus transactioni, ibid. in n. 12 et 15.—Reus accusatus de crimine, si seipsum occidat, an morte ejus causa finiatur, vel non, et cui bona ipsius applicentur, gloss. l. 24 tit. 1 part. 7.—Et quando dicatur reum se metu criminis occidisse, et quæ requirantur, ut et tunc bona applicentur fisco, ibid. n. 2, 5, 4, 5 et 6.—Et an hodie stante authentica *bona damnator*, et legibus hujus regni, etiam in isto casu bona veniant fisco applicanda, n. 7 ibidem.—Reus accusatus de crimine, si lite contestata decedat, an et quando, et in quibus delictis instantia ad hæredes ipsius, vel accusatoris transeat, et in quibus actionibus, et pro qua parte, et qualiter, gloss. leg. 25 per text. ibi, tit. 1 part. 7.—Et an hoc intelligatur in criminibus privatis in quibus agitur civiliter ad vindictam, et pœna venit applicanda patri, vel si de talibus criminibus agatur criminaliter, et ad pœnam applicandam fisco, n. 1 dict. l. 25.—Et quid si lis fuit coepta per solam citationem, vel si reus fuit contumax non habens causam non veniendi, n. 2 ibidem.—Et quid si lite contestata pacto contrahentium fuit aliter recessum, an tunc actio pœnalis sit transitoria ad hæredes, ibidem in fin.—Et qualiter hæredes teneantur tunc, et pro qua parte, ibidem n. 7 per text. ibi.—Reus de crimine accusatus sine veris et justis probationibus puniri non debet, et an ex iudiciis, n. 2, 3, 4 et 5 cum aliis ibi, l. 20 tit. 1 part. 7.—si postquam tortus fuit, neget, an probationes factæ contra eum elidantur, n. 8 dict. l. 26.—si tortus fuit et nihil contra eum fuerit probatum, an diffinitivè absolvi debeat, n. 9 dict. l. 56.—si insimul proponat omnes exceptiones suas, poterit hoc non obstante postea petere, quod pronuntietur super exceptione, quæ impedit litem ingressum, n. 1 l. 6 tit. 5 part. 7.—accusatus de crimine capi non debet nisi facta informatione saltim in summaria, et an debeat citari, n. 1 l. 1 tit. 29 part. 7.—non debet relaxari, si à principio injustè captus sit, et postea captura et aliquibus justificetur, dict. num. 1 in fin.—quando remittitur ad iudicem loci delicti, cujus expensis ista remissio fieri debeat, num. 2 quæst. 21. 1 tit. 29 part. 7.—an ad iudicem delicti remitti debeat in levibus delictis, ibidem.—si sit miles à quo iudice capi, et puniri possit, et quando, gloss. l. 3 per text. ibi, tit. 29 part. 7.—peccat celando veritatem, n. 5 l. 4 tit. 29 part. 7.—super occultis non tenetur respondere, dict. n. 5.—an statim quod capitur debeat jurare de veritate dicenda, vel non, num. 3 in princ. leg. 4 tit. 29 part. 7.—Et an et quando teneatur contra se jurare, si crimen sit occultum, vel non plene

probatum, et an licetè neget, et quando interrogationi respondere non teneatur, neque delictum fateri debet, neque iudicio obedire teneatur, dict. n. 3 usque ad fin.—Reus non debet respondere per verbum *credo*, sed per veritatem, ibi in princ.—sive confiteatur debitum, sive non, qualiter debeat carcerari, et ligari qualiscumque status, et conditionis sit, et quando, n. 4, 5, 6 et 8 dict. l. 4 tit. 29 part. 7.—Et an mulier, quæ incarceration, cum hominibus poni possit, n. 1 et 2 l. 5 per text. ibi, tit. 29 part. 7.—Reus carceratus cum amicis et procuratoribus alloqui potest, et quando hoc sibi non permittatur, n. 5 l. 6 per text. ibi, tit. 29 part. 7.—Et qualiter reus carceratus per custodes carceris custodiri debeat, gloss. dict. leg. 6 per text. ibi.—Reus incarceratus usque debeat in vinculis detineri, et quando, et qualiter, gloss. leg. 7 ibidem per illum text.—si aufugiat à carcere, an crimen fateri videatur, et qualiter contra ejus custodes procedatur, et quando, gloss. l. 12 per text. ibi, tit. 29 part. 7.—carceratus si frerit carcerem, qualiter puniatur, gloss. l. 13 ibid. per illum text.—Et an habeatur pro confesso, et quando, num. 1 ibid. per illum textum.—Et quid si aufugiat cum scientia, vel negligentia custodis, an mitius puniatur, et quare, ibid. n. 5.—accusatus de crimine antequam torqueatur quæ præcedere debeant, vide in verbo *TORTURA*, *TORQUERI*, et *TORTUS*.—debet torqueri iudice ordinario præsente, neque causa ista legari possit, et quibus iudiciis præcedentibus, n. 2 l. 2 et gloss. l. 5 t. 30 part. 7.—tortus si confiteatur delictum, an sibi postea aliqua dilatio danda sit, vel non, n. 5 l. 4 t. 30 p. 7.—Et quid si postea appareat totum contrarium de eo, quod confessus fuit, n. 6 et 7 ibidem.—Reus si in tormentis perseveret negando, si tamen crimen per testes sibi probetur, damnari debet, n. 8 leg. 4 tit. 50 p. 7.—qui in tormentis semel confessus fuit, si postea neget, an iterum atque iterum torqueri debeat, et an ex sua confessione oriatur semiplena probatio, dict. n. 8 dict. l. 4.—semel tortus, an et quando iterum, atque iterum torqueri debeat, vel non, n. 11 dict. l. 4 tit. 50 part. 7 per text. ibi.—si injustè ad torturam ponatur, qualiter iudex puniatur, vel non, sive illum occidat, vel feriat, sive ei aliquid mali non faciat, n. 14 dict. l. 4 per text. ibi.—Et quid si iudex aliquem justè torsit, excessit tamen modum in torquendo, sive dolosè, sive culpabiliter, qualiter tunc veniat puniendus, dict. n. 14 ad fin.—Et quid si iudex servavit modum in torquendo, sed tortus debilitate naturæ sustinere non potuit, et mortuus fuit, an et quando teneatur, et veniat puniendus, dict. n. 14 in fin.—Reus reptatus, vide in verbo *REPTATUS*.—ita torqueri debet, ne moriatur, vel debilitetur, num. 5 l. 5 tit. 50 part. 7.—Et quando plures sunt torquendi, à quibus incipiendum sit, n. 2 dict. l. 5 per text. ibi.

Rex Hildephonsus conditor harum legum Partitarum, cujus filius fuerit, n. 7 in proem. Part.—Rex dicitur Christi Vicarius, n. 9 in proem. Part.—administrans justitiam facit opus suum, n. 11 in dict. proem. Part.—servare debet leges à se introductas, et qua de causa, et ratione, et qualiter, n. 1 l. 16 tit. 1 part. 4.—licet antiquitus in capite ungebatur, hodie non nisi in

humeris, et de ratione, n. 4 per text. ibi, l. 13 tit. 4 p. 1. — à quo ungi debeat, ibid. — novus an petere possit Papæ, ut illum ungat, d. n. 1 d. leg. 13. — teneatur suo proprio parochio peccata sua confiteri, nisi ad hoc speciale habeat privilegium, n. 5 in princip. l. 21 t. 4 part. 1. — Hispaniæ quo jure provideat Episcopatus, n. 3 l. leg. 18 t. 3 part. 1. — Reges Hispaniæ habent majoriam in eligendis Episcopatibus tribus rationibus, gloss. fin. dict. l. 18. — Rex non potest Episcopo dare licentiam, ut ambulet ultra diocesim, n. 1 l. 29 t. 5 part. 1. — uniens civitati castrum, quid tunc illi dare videatur, n. 3 l. 27 t. 7 part. 1. — Hispaniæ an possit in ecclesia vacante constituere Oeconomum, si istud habeat ex consuetudine, num. 4 l. 11 tit. 15 p. 1. — ex qua causa, et in qua quantitate, et qualiter exigere possit censum ab ecclesiis, n. 3 l. 14 per text. ibi, tit. 22 part. 1. — superiorem non recognoscens dicitur Monarcha in regno suo, habetque omnimodam jurisdictionem, n. 7 l. 2 t. 4 p. 2. — fundat jurisdictionem suam in terris dominorum, et propter ipsorum negligentiam jurisdictione ad judicem ordinarium et regium revertitur, n. 8 l. 2 t. 4 part. 2. — solus potest cudere monetam, et an valorem metalli aliquid possit mutare, et quando, et in qua moneta, n. 11 l. 2 tit. 4 p. 2. — fundat jurisdictionem suam, et Imperator in jurisdictione, sed non quoad dominium rerum particularium, n. 22 l. 2 tit. 4 p. 2. — Et an non dato æquivalenti dominium transeat in Regem, ibid. in num. 22. — Rex tyrannus à populis destrui potest, et refrænari, n. 23 ad fin. dict. l. 2. — est Vicarius Christi, geritque in terris vicem Dei, estque Monarcha in regno suo, et habet Papam pro capite, n. 4 et 2 l. 5 t. 4 part. 2. — in nova lege est Sacerdotibus subjectus, in veteri non, et quare, tam in una, quàm in alia ita sit, n. 2 l. 6 tit. 4 p. 2. — Reges sunt de jure gentium, n. 1 l. 7 t. 4 part. 2. — Rex debet esse pacificus, n. 8 l. 9 tit. 4 part. 2. — an possit donare villam, sive castellum sola voluntate, etiamsi non præcedant servitia, et quid in Imperatore, n. 3 l. 8 t. 4 p. 2. — ita tenetur augere regnum, sicuti Imperator Imperium, ibid. — an possit imponere subditis suis aliquid superindictum propter suas necessitates, et an idem sit in Imperatore, n. 7 l. 8 t. 4 part. 2. — an possit imponere subditis aliquod charitativum subsidium pro captione alicujus castri, et an possit ab ipso subsidio aliquem liberare, n. 8 l. 8 t. 4 part. 2. — potest eligi à regnicolis deficiente successore sanguinis, n. 3 l. 9 t. 4 p. 2. — eo scilicet, quod contraxit matrimonium cum Regina, quam jurisdictionem, et administrationem habeat in regno, n. 9 in fin. l. 4, et n. 4 l. 9 t. 4 p. 2. — si malè gerat ejus officium, privatamque utilitatem publicæ utilitati præferat, dicitur tyrannus; et an subditi possint illi denegare obedientiam, et an possint illum occidere, n. 7 l. 10 t. 4 p. 2, et ibi in n. 8. — si donet alicui villam, seu oppidum cum suo territorio, faciendo eum Comitem, seu Ducem, an ex eo videatur facere majoriam, n. 4 l. 12 t. 4 p. 2. — concedendo alicui villam sub titulo ducatus, vel, etc. an videatur sibi dare jurisdictionem, si in privilegio non sit dictum, n. 2 dict. leg. 12. — an possit concedere Ducibus, vel Marquionibus, etc. ut cudent

monetam, vel alia regalia faciant, gloss. dict. leg. 12. — benè gerens officium Regis, quomodo præmiatur, et castigetur, si male in eo fuerit versatus, n. 6 et 7 l. 2 tit. 2 part. 2, et n. 5 l. 4 ibidem. — debet colere justitiam, pietatem, et veritatem, et Rex justus erigit terram, n. 7 l. 5 tit. 2 part. 2. — si fiat hæreticus conceditur ejus regnum catholico occupanti, et an Papa interim exerceat jura regia, ibidem n. 1 l. 4 tit. 2 part. 2. — debet thesaurizare ad regni subventionem, et hoc est multum necessarium ex multis causis, n. 1 l. 4 t. 3 part. 2. — vitiosus et inutilis an possit privari, et an debeat sibi dari coadjutor, n. 6 l. 5 tit. 3 part. 2. — qualis esse debeat in loquelis suis, gloss. l. 7 tit. 4 part. 2. — ebriosus an possit privari regno, vel saltem possit dari illi coadjutor, n. 9 l. 2 tit. 3 part. 2. — cum mulieribus dissolutus, et effœminatus, an possit removeri per Papam, n. 2 l. 6 tit. 5 part. 2. — donare tenetur ubi debet, quia ejus proprium est, ejusque successores donationes confirmare tenentur, n. 1 l. 14 tit. 5 part. 2. — debet scire legere, et alias scientias studere debet, n. 2 leg. 16 tit. 5 part. 2. — oportet esse divinus, vel semideus, nec dici potest Rex, si omnibus non superexcellat, n. 3 l. 2 tit. 7 part. 2. — an possit justa et legitima causa subsistente filium suum privari à regni successione, n. 2 l. 9 t. 7 part. 2. — an succedat in regno de jure naturæ primævo, an vero alio jure, et an per electionem, dict. n. 2 dict. l. 9. — debet remunerare servitores, et officiales suos ultra consueta salaria, n. 8 l. 2 tit. 9 part. 2. — ubi debeat solvere decimas personales, n. 4 l. 5 tit. 9 part. 2, et l. 11 tit. 20 part. 1. — an possit procedere contra suos Capellanos, qui malè gesserunt officium, n. 7 l. 3 tit. 9 part. 2. — Rex Hispaniæ, et alii omnes antiquitus impedimento cessante audiebant causas subditorum suorum, n. 4 per text. ibi, l. 19 tit. 9 part. 2. — solus cognosci de repto, et alevosia, seu prodicione inter generosos, n. 6 per text. ibi, l. 22 t. 9 part. 2. — non debet esse nimis credulus, n. 1 l. 8 tit. 15 part. 2. — an possit cognoscere de violentiis etiam inter ecclesiasticos, et quod benè hæc consuetudo regni processerit, n. 4 l. 13 tit. 15 part. 2. — licet clericum non possit punire in sua persona, benè tamen potest in ejus patrimonium, n. 4 l. 15 t. 15 p. 2. — si mandet alicui illud, quod fieri non potest sine periculo personæ, vel est contra jus naturale, an fieri debeat, n. 4 l. 16 tit. 15 part. 2. — novus coronari non debet, neque assumi in Regem nisi post sepulturam mortui, n. 1 l. 20 ibid. — Rege mortuo an expirent officia manu sua data, et quando, n. 2 l. 20 tit. 15 part. 2. — Rex si plus solito gravet dominis terrarum, an propter hoc ipsi possint gravare eorum subditos, n. 6 l. 22 tit. 15 part. 2. — potest facere monetam in regno suo, n. 4 l. 1. 22 tit. 15 part. 2. — habet jurisdictionem supremam in locis dominorum, et in omnibus castris, n. 12 l. 22 tit. 15 part. 2. — Quod procedit etiamsi in donatione ab eo fuerit dictum, *cum sua jurisdictione, etc.* vide ibidem. — Et an supremam jurisdictionem, quam habet Rex in dictis locis, possit illam aliquibus concedere, ibidem. — Rex donans alicui sub modo, illo non servato, donatarius privabitur donatione, sive causa sit

finalis, sive non, num. 14 dict. l. 22. — aliquid contra Deum, vel conscientiam jubens non est obediendus, n. 3 leg. 23 tit. 13 part. 2. — dilapidans bona filii, et regni sui, an primogenitus possit contra eum erigi, et in illi tollere regnum, n. 3 l. 1 tit. 15 part. 2. — ex quibus causis possit filium suum primogenitum exhæredare, ibid. — donans alicui fortalitium, eo scilicet, quod contraxit cum domicella Palatii, eo adhibito, ut illa sit majoria. vocavitque ad illam filium majorem ipsorum; utrum si ipse filios non habuerit, admittatur ad talem majoriam filius major habitus ex secundo matrimonio cum alia contracto, an verò pro qualitate requiratur, ut filius sit ex tali domicella, n. 10 in l. 2 t. 15 p. 2. — an possit regnum dividere inter filios suos, n. 10 l. 2 t. 15 p. 2. — in vita sua an possit filium suum Regem facere, et illi administrationem regni concedere, n. 11 l. 2 tit. 15 p. 2. — decedens sine filiis et descendentibus, relictis duobus consanguineis in æquali gradu, quis eorum regnum habere debeat, n. 18 l. 2 t. 15 part. 2. — an possit esse inhabilis, vel demens, si illud à natura habeat, et quid si ex accidenti, n. 19 in princ. l. 2 t. 15 part. 2. — Et quid si Rex demens habeat filium non dementem, an ille in regno debeat succedere, ibid. — Rex factus monachus ante professionem, an dicitur habere dignitatem, et regni administrationem, n. 19 leg. 2 tit. 15 part. 2. — Et quid si primogenitus ejus factus sit monachus, vel canonicus regularis, n. 19 ibidem. — Rex si fiat clericus, an amittat dignitatem, et regni administrationem, n. 19 l. 2 t. 15 part. 2. — minor à quo tempore possit uti jurisdictione, n. 1 l. 5 tit. 15 part. 2. — cujus ætatis debeat esse, ut possit uti jurisdictione, et quid in filia Regina, n. 3 l. 3 tit. 15 part. 2. — furiosus cui datus fuerit curator, si filium habilem habeat, an tali filio sit committenda regni administratio, exclusis tutoribus et curatoribus, n. 5 dict. l. 3. — an ad regni gubernationem admittatur, si Regina sit furiosa, et ejus est regnum, an verò debeant illi dari curatores per quos marito excluso regnum regatur, et quid de æquitate, et rigore, n. 3 l. 3 tit. 15 part. 2. — novus an teneatur solvere debita Regis præmortui, et quando, et qualia, n. 4 l. 4 tit. 15 p. 2. — si in figura justitiæ alicui præjudicaret, vel reipublicæ, vel fisco, an teneatur ejus successor, ibidem. — novus qualiter jurare debet, cum sibi conceditur administratio regni, n. 2 per text. ibi, leg. 5 tit. 15 part. 2. — non potest alienare civitates, et castra regni sine consensu omnium Principum, et populorum, n. 2 in princip. l. 5 tit. 15 part. 2. — donans alicui civitatem, quid in ea sibi debeat reservare, n. 12 per text. ibi, l. 5 tit. 15 part. 2. — in minoris quam partem habere debeat, et quæ suæ dicantur, quæ verò non, n. 15 d. l. 5. — dicitur habere triplex patrimonium, n. 4 l. 4 t. 17 p. 2. — Rex et regnum habent fundatam intentionem suam quoad dominium civitatum, villarum, et castrorum, n. 1 in princ. l. 4 t. 18 part. 2. — Et etiam castrorum, ibidem n. 2. — Rex si tempore pacis faciat in confinibus regni sui aliquod castellum, an pacem rumpere videatur, n. 1 l. 31 tit. 18 part. 2. — frangens pacem, si requisitus damna non resartiat, amittit castra sub fidelitate constituta, et illa alter poterit occupare,

n. 2 l. 31 t. 18 part. 2. — Hispaniæ jam quòd terram à Sarracenis recuperavit, quam habet hodie conquestam, n. 7 l. 32 t. 18 part. 2. — est cor, et anima populi, ipseque est pater omnium, n. 3 l. 2 t. 19 part. 2. — debet esse præsens in bello campestri contra inimicos, nisi esset puer, vel æger, vel aliter occupatus sit, n. 4 l. 6 tit. 19 part. 2. — si in bello præsens sit, habebit quantum bonorum acquiritorum in bello, et quando, dict. n. 4 in fin. — an possit compellere vasallos ad bellum, et ut illum juvent, et quando suis propriis sumptibus, n. 1 l. 7 tit. 19 part. 2. — debet subditos suos, ubicumque sint, defendere, et quid si sint in alienis territoriis, vel in mari, n. 2 l. 8 t. 20 part. 2. — utrum sumptibus suis bellum indicere, et prosequi debeat, et quando non, n. 2 l. 8 t. 20 part. 2. — sicuti tenetur purgare terram malis hominibus, ita debet facere in mari, ibid. in fin. — an possit militem facere illum qui antea nullam habeat nobilitatem, n. 6 l. 22 tit. 21 part. 2. — solus potest milites creare, alius verò non, nisi de ejus mandato, et quid de jure Partitarum, n. 1 l. 11 tit. 21 p. 2, et n. 2 l. 1 tit. 24 part. 4. — an possit sine causa aliquem creare nobilem, facereque illum generosum, et immunitatem à gabellis, n. 1 l. 6 tit. 27 part. 2. — Et an onus exempti incumbat aliis, et sit maximum, et nulla adfuit causa quare illi nobilitatem concesserit, dict. n. 1. — Rex à Deo missus est in terram in penam malorum, et laudem honorum, qui officiales suis debet in officiis meliorare, si primum benè gesserunt, n. 2 leg. 2 t. 4 part. 3. — si donet alicui partem decimarum, quam ex privilegio habet, si super illa parte sit contentio, an ejus curia valeat cognoscere, num. 2 leg. 17 t. 4 p. 3. — habens plura regna, an existens in uno possit lites alterius terminare, ibid. n. 5 l. 17 tit. 4 part. 3. — si mittat inquisitorem in aliqua terra, an ipse eis salarium administrabit, n. 2 l. 7 tit. 17 part. 3. — non potest alicui in perpetuum donare, quæ sunt sui patrimonii in præjudicium successorum, n. 2 l. 10 tit. 18 part. 3, et n. 4 l. 28 t. 11 part. 3, et n. 3 l. 15, et n. 2 l. 14 tit. 9 part. 6. — qui percepit redditus regni, tenetur subditos ab incuris liberare latronum; et quid si in ejus territorio aliqua robaria fiat, an teneatur damnum parti resarcire, si malefactorem non ostendat, n. 2 l. 17 t. 18 p. 3. — solus potest aliquibus forensibus instrumentum securitatis dare, n. 1 l. 18 tit. 18 part. 3. — an teneatur emptori de evictione pro rebus venditis pro debitis fiscalibus, et quando, n. 10 l. 23 tit. 18 part. 3. — an ipse solus debeat privilegium suum declarare, et quando non, n. 1 et 3 l. 27 tit. 18 part. 3. — Hispaniæ, Franciæ, et Angliæ, Imperatorem non recognoscunt in temporalibus, sed Papam habent pro superiore, num. 3 l. 17 tit. 23 part. 3, et n. 3 l. 4 t. 15 part. 4. — Rex et an ad Regem appellari possit omisso medio, et quare valeat appellatio, num. 2 l. 28 tit. 23 part. 3. — an possit cognoscere in prima instantia in terris magnatum, et an in eorum magnatum, terris appellerit ad Regem omisso domino illius terræ, n. 2 l. 18 t. 23 part. 3. — an debeat consuli in causis arduis, præcipuè in ultima sententia in causis magnatum, n. 2 l. 19 t. 23 p. 3. — habet duplicem portionem, et potest in territorio suæ civitatis, vel villæ